

FIMM FESTIVALURIN



KONSERT Í HAVNAR KIRKJU

Ólavin Hátún TONLEIKALØTA Í SERKLASSA KONSERTIN Í HAVNAR KIRKJU 22. AUGUST

Ongantið í heimssøguni hefur tónleikur havt slíka útbreiðslu og er vörðin viðkomandi hjá so mongum sum í okkara tíð. So at siga allastaðni, har tú kemur, ljómar tað av tónum, í flestøllum heimum eru ljóðførir til taks, og hugflog til at fáa ymisk tónleikatiltøk í lag tykjast óavmarkað.

Hjá yngra fólkinum eru tað serliga festivalarnir á sumri, ið draga til sín og eyðsýniliga geva minniligar upplivingar. Hesir festivalar vinna sær tí eisini mestan ans hjá fjølmiðlunum, bæði teim loftbornu og teim skrivadu. Men viðurkennandi tað natúrliga í tí, at nútíðin krevur sín fyrstarætt, og at poppmusikkurin, sprottin úr nýtiðarjörðildinum - men eisini skumpaður fram av peningafýsnari reklamu - ikki minst her hjá okkum hefur vunnið sær so at siga einaveldi, so man tað hjá mongum kennast sum saknur, at klassiski tónleikurin við øllum sínum dýrmæta ríkidømi, skapt og økt sum ódeyðiligur mentanararvur gjøgnum mannasøguna, so lítla rúmd eigur í okkara fjølmiðlaheimi.

Tí mundu fleiri rakna slotandi við, tá tað við skúlaársbyrjan hoyrdist um klassiskar tónleikadagar við skeiðum og konsertum í Havn.

Mær lá fyrri at spáka oman í Listaskálan fríggjakvøldið 22. august, har yndiskomponistarnir Mozart og Schubert vóru á skránni. Og sannilga var tað sporini vert - ja, í stuttum er at siga, at aldri á ævini hefur rikari kamartónleikaløta verið mær fyrri! At listarlaga umhvørvið og nærleikin til tey leikandi gjørdi sitt er ivaleyst; men nøtrandi í sál og sinni sita tónarnir enn í minninum, tá lagt varð fyrri við undurføgru klarinettkvintettini hjá Mozart. Og soleiðis vórðu vit rúnarbundin borin frá satsi til annan fram til seinasta brigðið í "Allegretto con variazioni".

Háfloygd orðing? Jú, gaman í, men soleiðis var upplivingin - og ikki so lægið heldur; tí tey leikandi vóru úrmæltir gestiruttanifrá: Solisturin Guntis Kuzma, fyrsti klarinettistur í letlenska tjóðarsymfoniorkestrinum, læt okkum her og aftur sunnudagin í Norðurlandahúsinum uppliva klarinettspæl, sum tað ivaleyst ongantið áður hefur ljóðað í Føroyum. Hugtakandi og við mozartskum lættleika spældi Sergey Ostrovsky,

professari í Genève, sína fyrstuvíolin í viðkvæmum samspæli við solist og hini í kvintettini. Honum við lið fylgdi Miina Jarvi, violinistur úr Estlandi. Tað var, sum skilst, nógv henni fyrri at takka, at hetta frálíka tiltak var fingið so væl í lag. Týðandi leiklut í samspælinum hevði cellisturin Kristina Blaumane. Uttan at hyggja í programmblaðið varnaðist tú, at her var talan um tónleikara á hægsta stigi: Kristina Blaumane er 1. celloleikari í sjálvum London Philharmonic Orchestra! Hennara tónlistarlaga format upplivdu vit ikki minni sunnudagin í Norðurlandahúsinum, har hon hugtók við sínum solospæli í einum annars so stillfórum tónaverki. Hvaðan bratschspælarin Valerio Latartara var, sást ikki upplýst í skránni, men ikki lá hansara miðsavnandi lutur eftir í hesum sublima kvintettspæli.

Eftir steðgin vórðu vit framhaldandi hildin á lofti við undurfagrari strúkikvintett eftir Schubert. Kendi ikki verkið frammanundan, men sum við øllum hjá Schubert var hetta tónleikur, sum beinanvegin fangaði og frá byrjan til enda fall tær hugvekjandi í oyru. Gleðiligt fyrri okkum, sum sótu har lurtandi, var tað, at okkara egna tónlistakvinna, tann gávuríka og dugnaliga Kristina á Váli, var við sum fimti leikari í Schubert-kvintettini. Kristina er í holt við hægri útbúgving í New York og fær dagliga mennandi ávirkan úr framkomna tónleikalívnum har. Men ivaleyst hefur tað verið henni serlig uppliving at sita í slíkum tónlistarligum samskifti við framúrskarandi tónlistafólk sum eitt nú celloleikaran Kristinu Blaumane.

Hetta at geva ungum verandi og vordandi professi-onellum tónleikarum her á landi stuðul og íblástur fram móti einum framkomnum klassiskum tónlistarlívi í Føroyum, var júst eitt aðalendamál við hesum sonevnda Fimm-Festivali. Tað kom eisini enn meira til sjóndar á orkestrukonsertini sunnudagin, har ikki færri enn 12 ungir føriskir musikarar vóru við í framförsuni.

Tøkk skulu øll tey hava, sum tóku stig til og á ymsan hátt skipaðu fyrri og stuðlaðu uppundir í hesum serstaka tónleikatiltaki. Vónandi verður hendan fyrsta royndin ikki tann seinasta.

FAROE
ISLANDS
MUSICAL
MEETING
18.-24.
AUGUST
2014

FEDERICO S.
MORRESIKRISTINA
BLAUMANE

Bo Iskolmi: EIN SONN FRAGD KONSERTIN Í HAVNAR KIRKJU 23. AUGUST

Á konsertini leygardagin tann 23. august í Havnar kirkju vóru tað ungu festivalluttakararnir, sum áttu tær at presentera seg í einum kamarmusikalskum høpi.

Manningar við strúkarum og blásarum skiftust sínamilum við einari skrá, har meginparturin var wienerklassiskur. Serstakliga áhugavert var at hoyra tey bæði norðurlendsku tónaskøldini Joseph Martin Kraus við tilnevningunum "Svenski Mozart" og nakað yngri finska starvsfelagan Bernhard Henrik Crusell.

Í Divertimento fyrri obo og strúkikvartett av síðstnevnda, glógvaði russiska Julia Orlova í leikluti sínum sum obosolista. Milum nýggjaru verkini var tað serliga stutta sonatan fyrri tvær violínir eftir Sergej Prokofiev, ið vakti ans - kanska tí hon við sínum innhugsaða álvara gjørdi eitt kensluborið skifti í tí annars ljósu og summarsligu skránni.

Fyrri lurtaran var konsertin ein sonn fragd, og var hon merkt av musikalskari orku og spæligleði umframt einum høgum tekniligum stigi. So ymiskir ungu tónleikararnir hóast alt eru, havandi í huga tjóðskap, mál, ymiskt mentarnarligt grundarlag o.s.fr., megnaðu teir at sameina talent og hart arbeiði í eina alheims felags kenslu, sum boðar frá góðum hjá framtíðar klassiskum tónleiki.